

nogle ugers selvvalgt uddannelse. Men den mulighed har man også lukket nu.

Det betyder, at en arbejdsløs, som ønsker at bruge en arbejdsløshedsperiode til at opkvalificere sig helt konkret inden for sit fagområde, vil blive afvist. Vedkommende kan ikke komme ind på kurset, fordi konsekvensen af den regelstramning, man har lavet, har været, at det kan han for det første ikke, og for det andet vil pladserne på et sådant kursus blive reserveret til de mennesker, der bliver sendt fra firmaerne som firmaernes arbejdskraft.

Et eksempel er et vådrumskursus for en tømrer. Den arbejdsløse tømrer kan ikke bruge sin arbejdsløshedsperiode til at skaffe sig den ekstra kvalifikation, der gør ham bedre egnet til at få sit næste tømrerjob. Er det særlig klogt?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Aaen for den tredje og sidste korte bemærkning til hr. Laustsen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det forlig, regeringen har indgået med V og K, har udviklet et ufatteligt system, hvor et menneske gennem 8 år bliver sendt syv gange i arbejde for dagpengene i kommunens haveservice og så får et ordinært job, men straks bare bliver sendt i jobtræning i samme ordinære job. Vi har jo ikke hjulpet den mand ét eneste skridt i retning af at få et normalt arbejde, men holdt ham fast i ledighed.

Det er jo de bindinger, man har indgået med Venstre og De Konservative, der har skabt det umenneskelige system, og derfor er det vigtigt at vide, om man vil fastholde de bindinger. Jeg beder ikke regeringen om at gå fra forlig, men jeg beder regeringen om at bruge den ganske almindelige regel, der hedder, at op til et valg kan man opsige de aftaler, man har indgået med andre partier, for så kan vælgerne tage stilling til situationen.

Derfor er mit spørgsmål til Socialdemokratiet: Er man indstillet på frem til valget at frigøre sig, så man kan gennemføre de ting, man gerne vil, uden at Venstre og De Konservative på nogen måde har vetoret?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Sohn for den tredje og ligeledes sidste korte bemærkning til hr. Laustsen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er enig med hr. Bjarne Laustsen i, at man selvfølgelig ikke skal kunne præsentere en handlingsplan, som i givet fald kun vil kunne give arbejde på Filippinerne, når man nu bor her i Danmark. Men man kunne jo udvide den arbejdsløses ret til at sige fra det meningsløse ved at tilføje en sætning i handlingsplanen, hvor den enkelte AF-medarbejder ved sin underskrift skal gå ind på, at han skal svare på spørgsmålet: Tror du selv som AF-medarbejder, at den handlingsplan, du har sat i gang, fører til et ordinært arbejde for den arbejdsløse? Så har man givet den arbejdsløse en rettighed, og man har en garanti for, at det ikke er noget, som ikke kan føre til job. Det var det ene.

Det andet er, at i den gældende arbejdsmarkedsreform ligger der en aftale om, at det private erhvervsliv skal skaffe ca. 10.500 private jobtræningspladser. Det er noget, som aldrig er blevet opfyldt, og det vil sige, at reformen sådan set er bygget på en forkert præmis.

SF har foreslået, at man laver en direkte jobmulighed. I stedet for at lave kurser, som man ved ikke fører frem til noget, skal man sammen med den arbejdsløse og den enkelte arbejdsgiver i fællesskab lave et kursusforløb, som fører til, at arbejdsgiveren forpligter sig til, at den arbejdsløse bliver på arbejdspladsen. Er det et forslag, Socialdemokratiet kan støtte?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning, og det er nummer fire, så hr. Laustsen får lidt længere taletid.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg føler mig helt overbevist om, at der kan opstilles masser af regnestykker, både for dagpengemodtagere og måske især for kontanthjælpsmodtagere. Det er måske især for deres vedkommende, vi hører om problemet med, at det ikke kan betale sig at tage arbejde, når man får stillet op, hvad det koster i transport og mad og arbejdstøj og børnepasning, og hvad det hele handler om. Der kan opstilles masser af eksempler på, at det ikke kan betale sig at tage job, men jeg mener faktisk ikke, det er nødvendigt.

Er det ikke tilstrækkelig motivation, at man skal kunne klare sig selv, hvis man altså ikke lige hører hjemme under § 2? Hr. Laustsen indledte jo så udmærket med, at motivationen for at tage